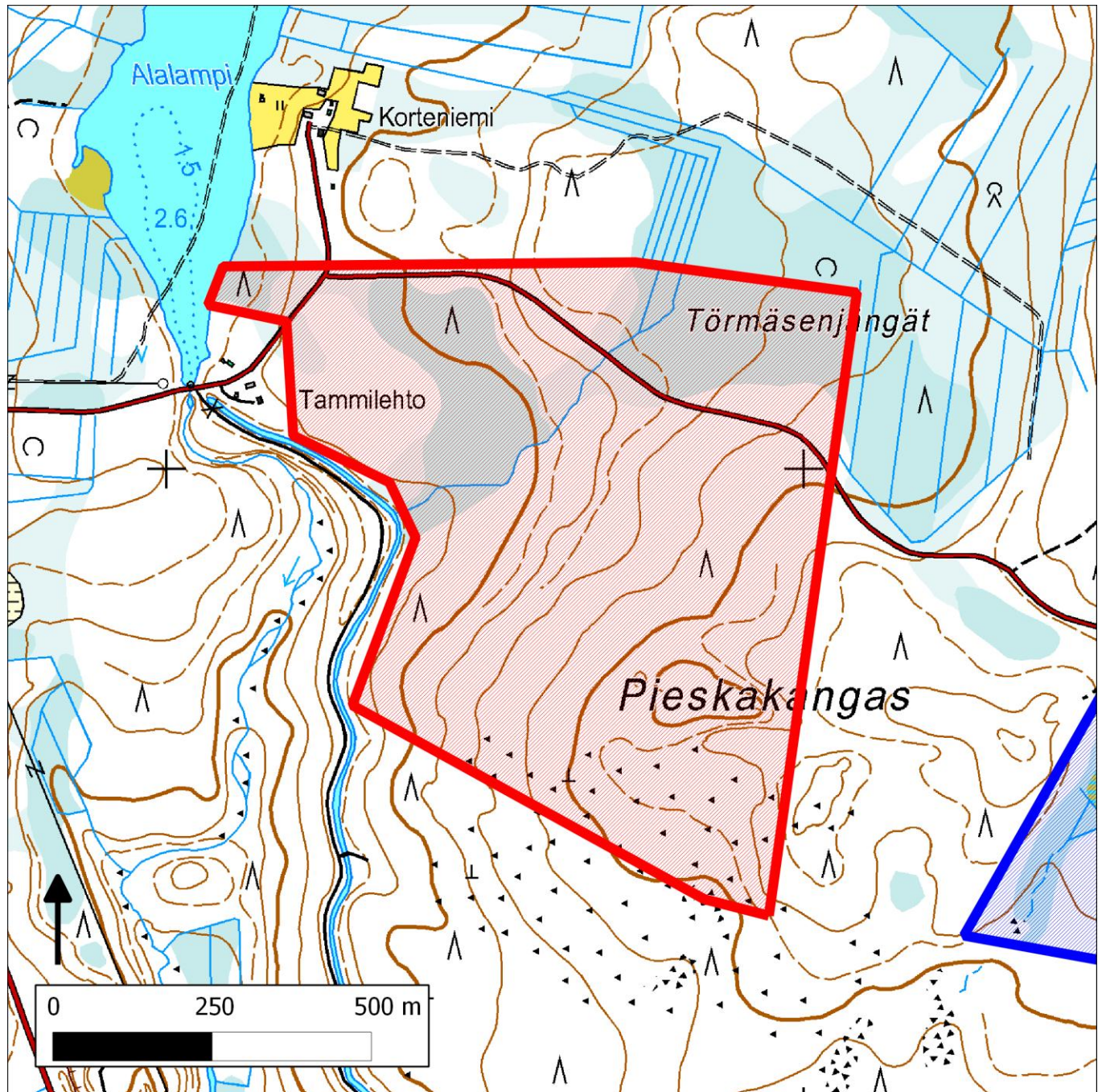

388. Pieskakangas-Tammilehto (Rovaniemi)

388. Pieskakangas (Tammilehto) (Rovaniemi); idässä 460. Tammipieska (Rovaniemi)

Sijainti

Pieskakangas-Tammilehto sijaitsee Rovaniemen kunnan kaakkoisosassa, kolme kilometriä Vanttauskoskelta pohjoiseen.

Pinta-ala

Suojeluesityksen karttarajauksen pinta-ala on 65 hehtaaria.

Yleiskuvaus

Kohde käsittää Pieskakankaan laen ja länsirinteen, Törmäsenjänkien lounaisosan ja Tammilehdon itäpuoliset suovaltaiset avosuot ja suometsät.

Alueen metsät ovat kuivahkoja ja kuivia palaneita kankaita, jotka valtaosalla alueesta on kertaalleen hakattu palon jälkeen. Pieskakankaan koillispuolella, tien pohjoispuolella on tehty tuoreempaakin harvennusta. Metsien ikä on selvästi alle 100 vuotta ja käytännössä kaikki palosta pystyssä selvinneet ylispuuainehkit on viety pois. Parhaimmillaan METSON runsaslahopuustoisien kankaan kriteerit täyttyvät selvästi kuten Pieskakankaan (louhikkoisen) lakiosan tuntumassa, koordinaattiruudussa 7358:3468 olevan matalamman kohouman ympäristössä sekä alueen eteläosan tutkituissa laidekorvissa. Tämä johtuu lahoppuun (mäntykelojen, maapuiden ja palopötkelöiden) runsaammasta esiintymisestä. Kelopötkelöitä on kaikkialla alueella hyvin yleisesti. Aikaisemman puusukupolven maapuilla elää yleisesti männyn uhanalaista kääpälajistoa, etenkin sirppikäpää.

Ison Navettalammen itäpuolinen suoalue on rimpinevaa, jota ympäröi kankaan laidassa rämereunus. Kyseisen kartalla nimeämättömän selän runsaslahopuustoisimmat kohdat sijaitsevat edellä mainitun suon ja Ison Navettalammen eteläpuolisen matalamman kohouman eteläpuolisen alueen välillä. Isokokoista mäntykelomaapuuta on sahailtu paljon. Lajistoinventointi oli täällä ajanpuutteen vuoksi hyvin vähäistä. Pieskakankaan luoteisosassa kankaan ja pienemmän puron välissä tavataan vesitaloudeltaan luonnontilaista laidekorpea. Korven puustoisuus ja puiden koko vaihtelee huomattavasti eri osissa, länteen mentäessä korpi vaihtuu rämeeksi. Korpi on poimintahakattu ja lahoppuuta on vähän. Haaparyhmiä ja keskikokoisia raitoja esiintyy. Toinen vesitaloudeltaan luonnontilainen ja eri-ikäisrakenteinen laidekorpi sijaitsee Pieskajänken pohjoislaidalla.

METSO-arvot sekä alueen merkitys uhanalaisten luontotyyppien suojelulle

Rakennepiirteiltään kohde ei kokonaan täytä METSO-arvoluokkien I ja II kriteereitä, mutta havaitut ja todennäköisesti paremmalla inventoinnilla löytyvät lajistoarvot nostavat alueen arvoa merkittävästi.

Lajistoarvot

Kohteelta löytyi hyvin runsaasti punaisen listan vanhan metsän kääpälajistoa. Palohistoria ja runsas lahoppuun määrä tekevät kohteesta tärkeän männyn vanhan metsän lajiston suojelun kannalta. Todennäköisesti harvinaista mäntypuun jäkälälajistoa ja mielenkiintoista mykorrhizasienilajistoa löytyy myös. Erityisesti suojeltavan lutikkakäävän löytö (EN) tekee jo sinällään kohteesta suojelun arvoisen.

Tämän lisäksi kohteella havaittiin muun muassa erakkokääpää (VU), mäntyraspikkaa (NT), riekonkääpää (NT) ja sirppikäpää (NT), metson (NT) ulosteita sekä vanhan metsän indikaattorilajeja riukukääpää ja korokääpää. Sirppikäpää löytyi kymmeneltä eri rungolta.

Metsän tiheydestä johtuvaa itseharventumista alkaa tapahtua pian, jos puusto jätetään harventamatta. Tämä luo varsinkin ohuempaa lahoppuuta tehokkaasti. Järeän lahoppuun jatkumon suhteen tilanne on heikompi. Jos osa alueen vanhimmista männyistä kaulattaisiin tai kaadettaisiin maahan, saattaisi se parantaa monien lajien elinmahdollisuuksia tulevaisuudessa.

Yhteenveto suojeluarvoista

Lajistollisesti huomattavan arvokas kohde.

Tietolähteet

-Teppo Rämän maastokäynti 2007